

תרי בני אהרן קריבו אשא נוקראה, דלא
 אתיחדו שמייה פדקא יאות, ואתוקדו
 בנורא. רבי יצחק אמר, פתיב, אחרי מות.
 וכתוב וימותו. פיון דאמר אחרי מות שני בני
 אהרן, לא ידענא, דהא וימותו. אלא הכי
 תנינן, תרי מיתות הוו, חד לפני יי. וחד, דלא
 הוו להו בנין, דכל מאן דלא זכי לבנין מית
 הוא. בגין כך, אחרי מות, וימותו.

שני בני אהרן הקריבו אש זרה,
 שלא יחדו אל שמו פראוי ונשרפו
 באש. רבי יצחק אמר, כתוב
 אחרי מות, וכתוב וימתו. פיון
 שאמר אחרי מות שני בני אהרן,
 לא ידענו שהרי וימתו? אלא כך
 שנינו, שתי מיתות היו, אחת
 לפני ה', ואחת שלא היו להם
 בנים. שכל מי שלא זוכה לבנים,
 הוא מת. משום כך, אחרי מות,
 וימתו.

רבי אבא אמר, מה שכתוב (במדבר
 א) וימת נדב ואביהוא לפני ה'
 בהקרבם אש זרה לפני ה' במדבר
 סיני ובנים לא היו להם ויכהן
 אלעזר ואיתמר. מה זה לגבי זה,
 שכתוב ובנים לא היו להם ויכהן
 אלעזר ואיתמר? אלא סוד הדבר
 - זה שאמרתי, וימתו, שלא היו
 להם בנים. וכך זה ודאי. אבל לא
 כשאר בני העולם, אף על גב
 שלא נשאו, שהרי אלו לא מתו
 אלא מיתת עצמם, אבל מיתת
 נפשם לא מתו.

רבי אבא אמר, מאי דכתיב, (במדבר ג) וימת נדב
 ואביהוא לפני יי' בהקריבם אש זרה לפני
 יי' במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
 אלעזר ואיתמר. מאי דא לגבי דא, דכתיב,
 ובנים לא היו להם, ויכהן אלעזר ואיתמר.
 אלא רזא דמלתא. האי דאמינא, וימותו, דלא
 הוו להו בנין. והכי הוא ודאי. אבל לא כשאר
 בני עלמא, אף על גב דלא אנסיבו, דהא אלין
 לא מיתו אלא מיתת גרמיהון, אבל מיתת
 נפשהון לא מיתו.

בנינו לנו? שכתוב (שמות ו) ואלעזר
 בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל
 לו לאשה ותלד לו את פינחס
 אלה ראשי אבות הלויים
 למשפחותם. אלה, והרי פנחס
 לבדו הנה, וכתוב ראשי אבות
 הלויים. משום כך מתו מיתת
 עצמם, ומיתת נפשם לא מתו.
 אמר רבי אלעזר, ודאי משמע
 אלה, ומשמע ראשי.

מנא לן, דכתיב, (שמות ו) ואלעזר בן אהרן (ד)
 נ"ז ע"ב) לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה
 ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים
 למשפחותם. אלה, והא פנחס בלחודוי הנה.
 וכתוב, ראשי אבות הלויים, בגין כך, מיתת
 גרמיהון מיתו, מיתת נפשהון לא מיתו. אמר
 רבי אלעזר ודאי משמע אלה, ומשמע ראשי.
 ובגין כך פתיב, (במדבר כה) פינחס בן אלעזר
 בן אהרן הפכה וכתוב ופינחס בן
 אלעזר בן אהרן הפכה היה כהן בימים
 ההם, פנחס בן אלעזר הפכה מיבעי ליה,
 אלא בכל אתר דאתא פנחס בן אהרן הפכה
 פתיב, ואלעזר לא פתיב אלא אלעזר הפכה.
 דכתיב, (במדבר כז) ולפני אלעזר הפכה. (במדבר

ומשום כך כתוב, (במדבר כה) פינחס
 בן אלעזר בן אהרן הפכה, וכתוב
 ופינחס בן אלעזר בן אהרן הפכה
 היה כהן בימים ההם. פנחס בן
 אלעזר הפכה הנה צריך להיות!
 אלא בכל מקום שבא פנחס, בן
 אהרן הפכה כתוב. ואלעזר לא
 כתוב. אלא אלעזר הפכה, שכתוב
 (שם כז) ולפני אלעזר הפכה. (שם לא)
 ויאמר אלעזר הפכה וגו'. ועל כן

לא) ויאמר אלעזר הפכה וגו'. ועל דא מיתת